

KREDYTOR (52) *sb m*

k- (25), c- (27); -i- (33), -y- (19); *najczęstszy zapis: kreditor (16), najbardziej spolszczony: kredytor (9).*

e oraz o jasne (w tym w e 1 r. błędne znakowanie).

sg N kredytor (14). ◇ G kredytora (3). ◇ D kredytorowi (8). ◇ A kredytora (4). ◇ I kredytor(e)m (1). ◇ pl N kredytorowie (2). ◇ G kredytorów (12); -ów (9), -(o)w (3). ◇ D kredytoróm (5); -óm (4), -(o)m (1). ◇ A kredytory (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Ten, który udziela kredytu, wierzyciel [creditor – dłużnik BartBydg; – ten, który pieniędzy pożycza Mącz 67d; – ten ktoremu winien jestem, pożyczam Calep; wierzyciel, pożyczalnik – creditor Cn] (52) : ISćiec álbo Wierzyćiel/ ktorego Lácinnicy Creditor zową/ długu fwego dochodzić ma przodkiem ná ruchomych rzeczách dłużnikowych GroicPorz q4v, p3, r3 [2 r.], r3v, r4v, x4v (12); Przed prawem koscerskiem stanęły opatrzny Piotr Pek Creditor, y Blazey Fafrink debitor porachnowały te pieniądze ktorich Blazey Fafrink od tego Piotra Peka, Anno 1582 die 18 Iuny, [...] na Renty wziął ZapKościar 1595/88, 1581/20v; GórnRozm F2v [5 r.], F4v [4 r.]; Sióftry/ ciotki nie wyposaźoné/ któreby zá mężem były/ z tych dóbr/ któreby bráćia ábo brátankowie zádłużéni do kredytorów vtráćili/ máią bydź przez té krédytory [!] [...] competenter wedle zwyczajú y práwá teraz opifáného wyposaźoné SarnStat 590 [idem 636] 582 [3 r.], 591 [4 r.], 636 [3 r.], 637 [5 r.], (21); Nietoperz wiele nápożyczał worow Pełnych pieniędzy/ v fwych kredytorow. KlonFlis Ev, Ev; Kiedy śláby kredytor/ ábo też nie pilny: A dłużnik iáki kuglarz/ y Woyt mu przychylny: Będą ták długo świdrzyć/ áże się wykrzy Kredytor/ y dług mu się y práwo vprzykrzy. KlonWor 73, 57, 73, 74, 75.

Synonimy: dłużnik, iściec, pożyczacz, pożyczalnik, pożycznik, pożyczyciel, wierzyciel.